

Forfatter: Jacobsen, J. P.

Titel: Udrag fra Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup

Citation: Jacobsen, J. P.: "Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup", i Jacobsen, J. P.: *Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup*, udg. af Morten Borup ; Georg Christensen , 1924-29, s. 33. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacob01val-shoot-idm139811113336160/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup

det omkring. Marie var tyet hen i en Vinduesfordybning og skjultes halvt af det folderige Gardin. Ulrik Frederik gik hen til hende, bukkede overdreven ærbødigt for hende og sagde med et yderst alvorligt Ansigt, at det gjorde ham ondt at han ved Bordet havde siddet saa langt fra Mademoiselle. Som han saaledes talte, lagde han sin lille, brune Haand i Vindueskarmen. Marie saac paa den og blev rød som et dryppende Blod.

„Pardon Mademoiselle! jeg ser I bliver ganske rød af Vrede, at jeg tillader mig at gjøre Eder min skyldigst underdanige Reverens. Det er nu vel og for dristigen at spørge, hvormed jeg har været saa jammerlig at fortørne Eder?“

„Jeg er saavist hverken vred eller rød.“

„Det gefaller Eder at kalde den Kulør for hvid? Bien! Det skulde kun forlange mig at vide, hvorlunde I benævner den Kulør, den sogenannte røde Rose har?“

„Men kan I da aldrig sige et fornumftigt Ord?“

„Ja — lad mig sel! — jo, jeg maa bekjende, at det virkeligen er hændtes mig — men ikkuns sjældent —

Doch Chloë, Chloë zürne nicht!
Toil brennet deiner Augen Licht
Mich wie das Hundsgestirn die Hunde
Und Worte schäumen mir vom Munde
Dem Geifer gleich der Wasserscheu ...“

„Ja, det maa I nok sige!“

„Ach Mademoiselle, I kjender kuns lidet